

İnsanî Sorgulama

– AyhanGÖKKAYA · 13 Aralık 2009

Var oluşun anlamından habersiz
Ezeliyiz gibi ebediyeti de gözleriz...
Zaman ve mekân aklımıza pranga
Varlık deryasında biz neredeyiz?

Aklın esiri olmadığımız hepten aşikâr
Yok desem de içimde bir "duygu" var
İki kollu terazimiz var birde sermayemiz
Kıymetini bilmedikten sonra neye yarar.

Mihengi fayda olmuşsa insanın
Bütün doğruları sükût eder dünyanın
Yolları evrilir de hesapları devrilir
Özüne bu kadar yabancı kalanın

Dününe küfreden alkışlanır olmuş
İnsanın bu günü, daha yaşarken solmuş
Prangalıktan çoktan çıkarmışlar zamanı
Yarınlar, şimdiden harcanır olmuş

Habersizce üstümüzden akarken zaman
Yaşananlara bir bir tanıklık ederken mekân
Hayâ, edep, saygı, sevgi ve daha nice güzellik
Yok, olmaya yüz tutmuş modern insandan

Aç gözlülük almış başını gitmişse
İyilik düşünmek bile artık bitmişse
Âlem-i varlık dile gelip etmez mi isyan
Modern İnsan dediğin insanlıktan çıkmışsa...

Kula kulluk etmek hak mıdır?
Elbette her şey, bir şey de saklıdır
Kim, O'nu bilmek, bulmak isterse
Önce kendine insafla bakmalıdır...

31.08.2009

Ayhan GÖKKAYA